

Les altres eleccions

Primer capítol d'una sèrie dedicada a les eleccions a les cambres de comerç

Enric Millo, cap a Andalusia

La Junta el nomena delegat d'Afers Exteriors

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES · 1 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 14984 - AVUI / Any XLI. Núm. 13854 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Atac a la democràcia

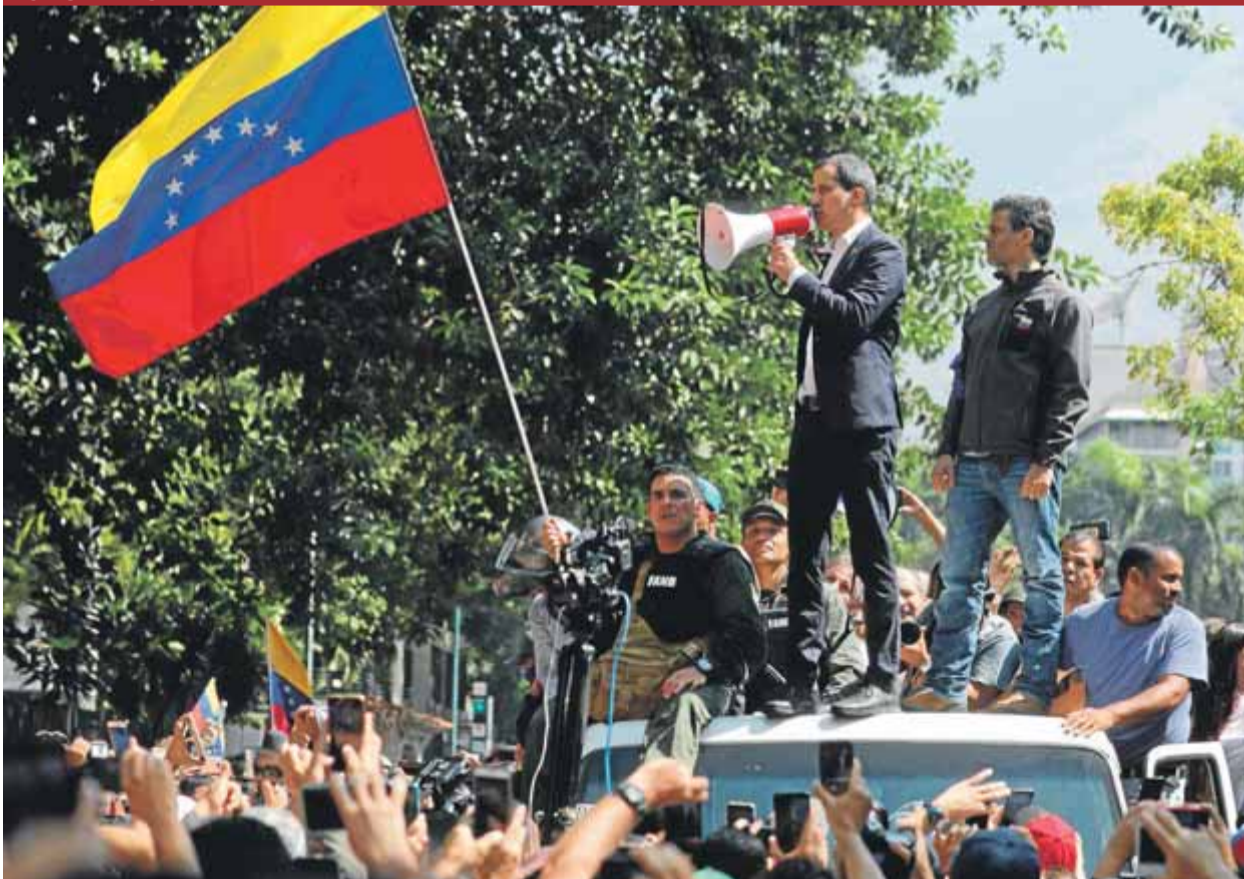
REACCIÓ · El govern considera “una cacicada antidemocràtica” la decisió de la JEC d'apartar Puigdemont, Comín i Ponsatí

El Consell per la República i l'ANC demanaran sancions contra l'Estat espanyol

PROTESTA · Concentració unitària de protesta aquest divendres davant de la delegació del govern espanyol a Barcelona

EUROPA-MÓN

P27

Juan Guaidó, amb megàfon, al costat del líder Leopoldo López, alliberat ahir per l'oposició ■ MIGUEL GUTIÉRREZ / EFE

Alta tensió a Veneçuela

Guaidó torna a desafiar Maduro i reclama la col·laboració de l'exèrcit

NACIONAL

P10

El Suprem escolta els ferits de l'1-0

EUROPA-MÓN

P26

Casado intenta salvar-se fent ara un gir al centre

NACIONAL

P22

Un 1 de Maig contra la precarietat laboral

ESPAI PISCINES

GRQP Ens banyem?

BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Trampes al solitari

El socialisme, tal com s'entén ara, no fa por. Però, ara fa 130 anys, sí que en feia. M'explico. Fa 130 anys, el 1889, es va decidir declarar l'1 de Maig, el Dia del Treballador. Els orígens d'aquesta diada reivindicativa, però, són tres anys abans, el 1886, a Chicago, als Estats Units. El que potser no saben és que, al país on es va originar aquesta commemoració, el Dia del Treball se celebra el primer dilluns de setembre. Resulta que es va decidir desvincular aquesta data del moviment obrer per por que el socialisme arrelés als Estats Units. Una ideologia que calava entre els treballadors que lluitaven per aconseguir una jornada laboral de vuit hores. Fins llavors, l'única limitació que hi havia en alguns estats era la prohibició de fer treballar una persona més de divuit hores seguides sense causa justificada. En aquest context, el sindicat amb més força d'aquell moment va decidir que a partir de l'1 de maig de 1886 la jornada laboral màxima seria de vuit

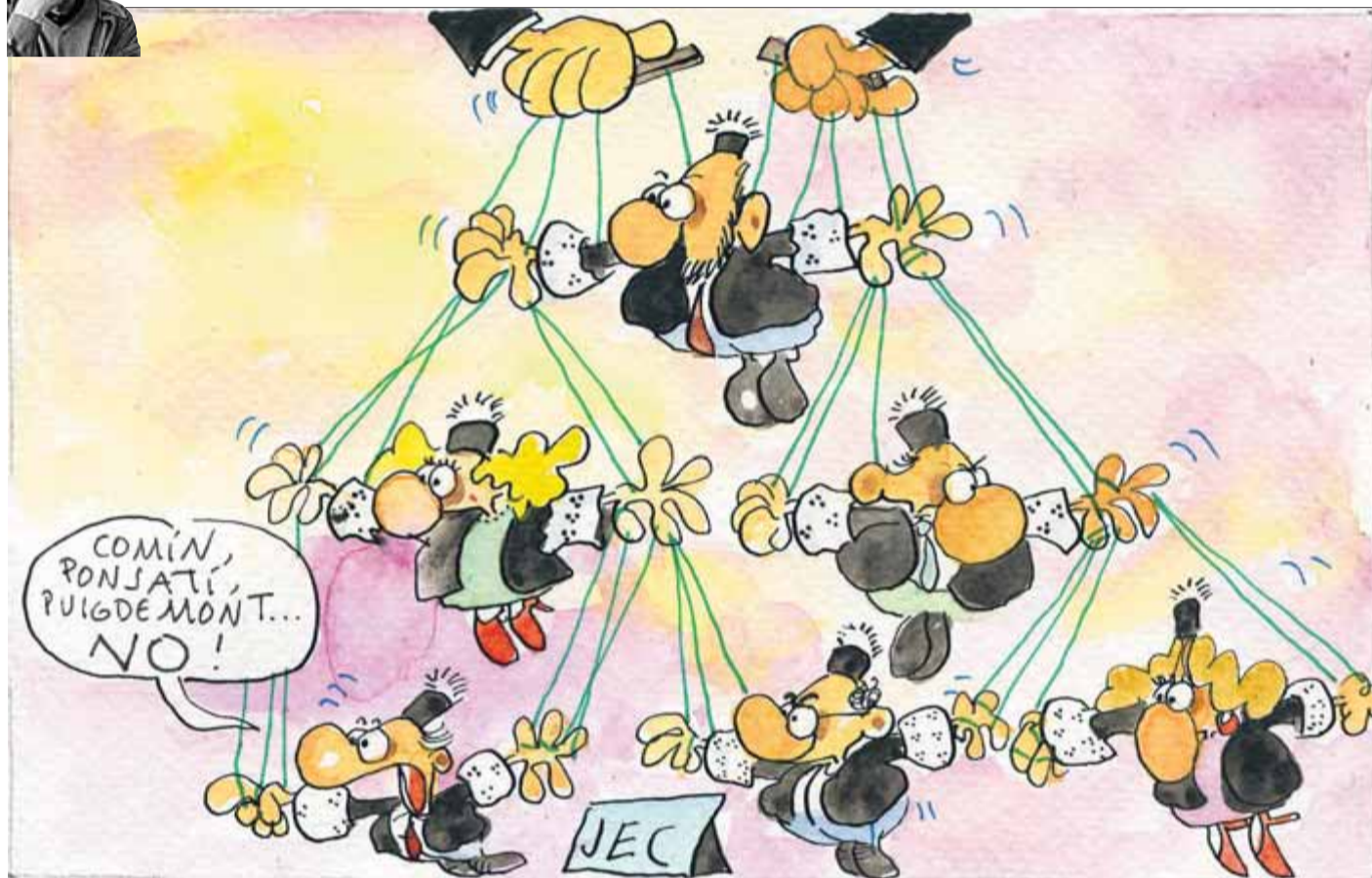
Per molta por que al principi pugui fer una idea de canvi, els anys passen per demostrar-nos que si vivim és perquè canviem

hores i va amenaçar la patronal amb una gran vaga si no accedien a la seva petició. Molts treballadors ho van aconseguir. Els que no, van secundar la vaga. Després de tres dies d'aturada, el 4 de maig es va convocar una concentració a la plaça Haymarket. La tensió entre policia i treballadors va créixer fins arribar a un punt de no retorn. Un artefacte explosiu va esclatar a la plaça i va matar un policia. Les autoritats van responsabilitzar del crim els treballadors i es van detenir més de trenta persones. D'aquestes, tres van ser condemnades a presó i cinc, a la forca. En honor a la lluita per la jornada de vuit hores i en record dels màrtirs de Chicago, el 1889 el Congrés Obrer Socialista de la Segona Internacional va declarar l'1 de maig el Dia del Treballador. Això serveix per recordar que en qualsevol lluita per aconseguir un objectiu hi ha víctimes. Però, per molta por que al principi pugui fer una idea de canvi, els anys passen per demostrar-nos que si vivim és perquè canviem. No veure-ho és fer-se trampes al solitari.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

El dinar de la Cambra

El senyor Enric Crous aspira a presidir la Cambra de Comerç a través de les eleccions que aquesta institució d'objectius per mi difusos celebrarà a partir de demà. Per parlar-nos de les bondats de la seva candidatura ens convoca a Casa Leopoldo. No hi havia tornat des que la Rosa, "la Rosa del Raval", va abandonar el negoci. El nom de "Rosa del Raval" es deu a Arturo San Agustín, present al dinar. No m'estima gaire, no sé per què. Una cosa relacionada amb Jordi Pujol? Tant que m'havia apreciat. Un dia em va projectar una manxua a la seva columna de *La Vanguardia*. Jo li sostinc l'amistat. Hola, Arturo. També hi ha en Manuel Milián Mestre, en *Manolo*. A mi em diu sempre Manòlios, evocant el protagonista d'*El Crist de nou crucificat*. Em callo un disgust: en la traducció revisada del llibre que ha publicat Club Editor, Manòlios s'ha convertit en Manollós. En Manel Manchón s'ha aprimat i ha canviat d'ulleres i pentinat. És parent de l'històric jugador del Barça del mateix cognom que surt a la lletra d'una cançó de Serrat. No sé si el senyor

“Enric Crous explica els objectius en una reunió amb periodistes

Crous, que es declara barcelonista recalcitrant, ho sap. En Joan Tapia és la corbata del dinar. En Jordi Barbeta, els elàstics. Tapia rumia. Barbeta és ràpid en tot i no calla. No havia coincidit mai amb Joaquín Luna. Quan era corresponsal del món, no se'l veia. Ara és arreu. Té les dents blanques i els cabells massa negres. Potser és enveja. També fa enveja l'alçada que presenta. La Neus Tomàs, fina analista, té un aire de la Bette Davis jove i guapa. Li dic que és una fina analista, i em pregunta si estic "de conya". No. Al costat tinc assegut en Jordi Mercader, àcid com sempre. És del Real Madrid. Ho sap, el

senyor Crous? La Dolors Álvarez de *La Vanguardia*, no para de prendre apunts. Això és periodisme responsable. Què faig jo aquí al mig?

Enric Crous té setanta-dos anys i sembla que en tingui seixanta. Els cabells, blancs, punxeguts i arranats, són els d'un *mariner* americà en grau d'instructor. Havia estat directiu de la Damm. Es nota que per convèncer els clients ha pres amb ells moltes cerveses i ha picat moltes olives. Demana cervesa, és clar. Tolerància és important, per als seus objectius. No es prendria tan bé, sinó molt malament, que demanéssim una cervesa que no fos Damm. Els principis també són importants per dirigir la Cambra de Comerç, que està feta una olla i ell vol regenerar. Explica que l'actual direcció va distingir el cap de la policia que va reprimir l'1-O. Ell és proper a l'independentisme. Un independentista a la Damm dels Carceller, que compta amb un ministre de Franco a la família. Algú fa cara de sorpresa. Són pertot, sí. Si no, no s'expliquen els resultats d'unes altres eleccions, les de diumenge passat.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neocròlogues), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/kyocwd>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Olé, Millo, ooolé!

Es he de reconèixer que en aquesta ocasió m'ho han posat fàcil. Molt fàcil. Perquè no em negaran que és un tip de riure, això que l'exdelegat del govern a Catalunya Enric Millo, ara l'hagin nomenat secretari general d'Acció Exterior de la Junta d'Andalusia. Ell, que considerava les delegacions dels governs autonòmics una despesa inútil, i que durant l'aplicació del 155 a Catalunya va ser còmplice del tancament d'onze de les dotze delegacions del govern català a l'estranger, ara va i resulta que és secretari general d'Acció Exterior dels andalusos i que tindrà funcions de representació de l'administració andalusina davant la Unió Europea. *Ozú. Madremia*, Millo de *mi arma*. Deuen haver considerat que l'exdelegat (exdiputat d'UDC, exdiputat del PP, exaspirant a ministre i exaspirant a anar a les llistes del PP) és un *quillo mu apañao* i que valia la pena fitxar-lo. Ja sa-

“Ni portes giratòries ni favors prestats, res. Millo se'n va a Andalusia perquè és molt eficaç. 'A por ellos!', Enric, 'a por ellos!'”

ben vostès que en política això de les portes giratòries no existeix, i que el fet que l'hagi fitxat la Junta d'Andalusia, on governa el PP gràcies a un pacte d'investidura amb la ultradreta de Vox i Ciutadans, no és cap favor ni res de res. No és una *chuminá*. De cap manera. A Millo l'han fitxat per eficaç.

Perquè, això sí que no se li pot negar, la seva actuació l'1-O a Catalunya ho va ser molt. Millo s'encarregarà també de la relació interfronterera amb Portugal i el Marroc, de fomentar la internacionalització de l'economia i el teixit empresarial andalusí, i a la captació d'inversions estrangeres per a aquesta comunitat. Vaja, de tot allò que feien les delegacions del govern catalanes a l'estranger i que el PP es va encarregar de tancar. *Ozú, mi niño*, quina feina. Si ho fa com ho va fer a Catalunya, la projecció exterior d'Andalusia, que és un altre dels encàrrecs que li han fet, els asseguro que està garantida. Perquè no se li pot pas negar que gràcies a ell, a la seva actuació l'1-O i a la de totes les forces que depenen de l'Estat que ell representava, la projecció internacional de Catalunya va ser espectacular. *A por ellos!*, Enric. Sap greu, que ens hagués de deixar i instal·lar-te tan lluny.

De reüll

Emma Ansola

Temps de lluites

A vui és 1 de maig, dia de lluita i reivindicació dels drets laborals, uns drets que ja fa anys que estan en un estat de vulneració constant. El primer de maig, però, també és un dia de festa i lleure. En els darrers mesos i anys, els ciutadans han sortit al carrer per reclamar molts altres drets, el de manifestació, el de reunió, fins i tot el de protesta, tal com està evolucionant el judici al procés independentista, sense oblidar el que ha tret centenars de milers de persones al carrer: el dret a decidir o, més detalladament, el dret a exercir

L'1 de maig és l'única cita del calendari que ens obliga a recordar per no retrocedir

l'autodeterminació a través d'un referèndum. Darrerament hem afegit a aquest clam al carrer el dret de participació política, que afecta d'especial manera els presos polítics tancats al centre penitenciari de Soto del Real i als que són a l'exili. A la llarga llista de reivindicacions, no oblidem la

sonora lluita feminista. I avui, 1 de maig, coincideix, a més, amb la derrota a les urnes de la ultradreta, dels vestigis de franquisme que encara queden al país suficientment endurits per despertar la por. Les etapes de progrés que han originat i estan originant les revolucions tecnològiques i digitals comparteixen espai paradoxalment amb aquesta línia d'insatisfacció i desconfiança entre els ciutadans per aquest marcat retrocés en l'exercici dels drets laborals, socials, polítics. Per això reivindicuem l'1 de maig, l'única cita del calendari que ens obliga a recordar per evitar fer marxa enrere.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Mariano Rajoy

Hipocresia institucional

L'expresident, així com l'exvicepresidenta Sáenz de Santamaría i l'exministra De Cospedal, han plantat una comissió d'investigació parlamentària, la del 155, evidenciant la seva falta de respecte per les institucions, per la seva finalitat i per la transparència de l'acció pública.

EMPERADOR DEL JAPÓ

Akihito

L'emperador abdica

L'emperador del Japó ha posat fi a 30 anys de mandat i ha abdicat en el seu fill Naruhito; un pas al costat sense precedents al tradicional país del sol naixent durant els últims dos segles. A diferència del regnat del seu pare, el d'Akihito s'ha caracteritzat per la pau i l'estabilitat.

PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA

Miquel Valls

Economia del segle XXI

El president de la Cambra de Comerç de Barcelona ha presentat un informe sobre l'economia del segle XXI en un dels últims actes del seu mandat (2002-19), que acaba deixant la Cambra amb resultats positius i el patrimoni consolidat després dels anys difícils de la crisi.

EDITORIAL

L'1 de Maig i el govern de Sánchez

■ L'expectativa oberta per la victòria del PSOE en les eleccions de diumenge passat i la possibilitat que Pedro Sánchez formi un govern amb marcat accent progressista no evitarà que aquest Primer de Maig tingui un elevat to reivindicatiu, perquè la societat que ha sortit de la crisi econòmica és més injusta i desigual que abans. Hi ha un munt de dades que retraten aquesta situació, però una de les més significatives és que l'economia ha crescut de forma sostinguda per sobre del 2% els últims cinc anys, però aquest creixement no es tradueix en una millora de la situació laboral i econòmica de la gran majoria de la població. És a dir, que els mecanismes de distribució de la riquesa generada funcionen molt bé per a uns pocs i escandalosament malament per a la resta. Corregir això és una urgència per a la societat, és el deure de qualsevol govern i ho és especialment per a un govern teòricament d'esquerres.

La precarització instal·lada en el mercat laboral s'erigeix com a gran cavall de batalla de la reivindicació treballadora del Primer de Maig, que aquest any commemora els 100 anys de la conquesta de la jornada laboral de 8 hores. Aquesta precarització fa que vora 400.000 persones a Catalunya tinguin una feina i no obstant es mantinguin sota el llindar de la pobresa. Col·lateralment, els salaris i les pensions pugen molt més lentament que el cost de la vida i això està provocant una pèrdua sostinguda de poder adquisitiu; situació que empitjora a les grans ciutats arran del cost desbocat de l'habitatge i que tampoc ajuda a corregir la bretxa salarial del 23% que hi ha entre homes i dones. La llista seria molt més llarga, però els problemes estan ben definits. El que cal és una voluntat política ferma per posar fil a l'agulla i aplicar solucions.

Tal dia com avui fa...

1 any Precarietat laboral
Empreses i agències d'intermediació constaten el dinamisme del mercat laboral però amb contractes molt precaris.

10 anys En risc
Segons un centre especialitzat, entre 200 i 250 milions de persones podrien arribar a patir la grip porcina arreu del planeta.

20 anys Advertència
Els barons del PSOE avisen Borrell que haurà de plegar si perd les eleccions. El candidat creu que l'afer dels excàrrecs d'Hisenda no el perjudica.

Full de ruta

David Marín

Fiscals per un dia

Imaginem-nos que som fiscals, i per tant ens dediquem a la persecució de delictes que posin en perill la societat, així en genèric. Som fiscals, doncs, i un dia ens trobem en un judici amb un testimoni que relata que tal dia hi va haver un miler de ferits, la majoria lleus per contusions però d'altres greus, com un infart, o la pèrdua del globus ocular per l'impacte d'un objecte que li van llançar. Som fiscals, ens assabentem amb un testimoni qualificat d'aquests fets (ens ho explica, posem per cas, el cap del servei de salut públic que va atendre la població aquell dia determinat i que n'ha fet un registre detallat) i... què fem?

El més normal, si som fiscals, és que ens interessem mínimament pel cas. Si demà al carrer algú fereix algú altre i li causa contusions lleus, o fins i tot algun traumatisme cranial, el més normal és que el cas arribi a algun jutjat i un fiscal es preocupi per esbrinar qui i per què va esberlar el cap d'algú altre i, en el cas improbable que l'autor de l'agressió fos un policia, demanaria si va actuar correctament o bé ho va fer exercint una violència il·legítima i injustificada, i demanaria finalment compensar la víctima i la societat en el seu conjunt amb una pena per a l'agressor. Això seria el més normal, en cas de ser fiscal d'un estat democràtic on es protegeix l'exercici de les llibertats públiques i on els policies, els jutges i els fiscals actuen amb proporcionalitat, amb l'equilibri de fer complir la llei sense vulnerar a canvi drets fonamentals, i amb una neutralitat exquisida sobre el debat polític.

Però quina va ser ahir al Tribunal Suprem la reacció del fiscal quan va conèixer el relat del cap del servei Català de Salut l'octubre del 2017, David Elvira, que va xifrar en 1.066 el nombre de ferits provocats per l'actuació policial? Interessar-se pels casos greus? Demanar més dades per tal d'investigar aquesta agressió massiva? No. La seva reacció va ser una pregunta, destinada a intentar desprestigiar per parcial l'informe. "L'informe no inclou els policies que van ser atesos, oi?" No, els policies que es van tòrcer el canell rebentant les porres sobre els ciutadans van ser atesos pels seus propis serveis sanitaris. Els catalans independentistes, malgrat l'obstinat exercici de ciutadania pacífica, no són ciutadans per a l'Estat, i ni policies, ni fiscals, ni jutges ni reis els atendran com a tals.

Tribuna

Jaume Rocabert i Cabruja. Membre de Justícia i Pau

Stop a la ultradreta!

Les urnes són les que un dia (més o menys a prop) ens donaran la llibertat. Acabem de demostrar que gràcies al vot persistent independentista, els hem barrat al pas, tot i l'actuació dels que segueixen revifant el franquisme: com ho feren el malèfic tàndem Rajoy-Soraya, i ho estant fent els escollits pel mateix Aznar, Casado i Cayetana Álvarez, així com Rivera i Inés Arrimadas, que tenen en comú no només la provocació, l'insult i la fòbia visceral, sinó un mateix discurs centralitzador, castellà inclòs, que els garanteix el vot d'aquells que es deixen arrossegar per l'odi als catalans dels nous feixistes. Una actuació que a casa nostra, però, segueix incrementant exponencialment el nombre de catalans que s'afegeixen a l'independentisme, així com d'espanyols a exigir més democràcia, malauradament deficitària al si d'un Estat que s'enorgulleix de potenciar la repressió i les maquiavèliques clavegueres de l'Estat, en comptes de la cultura i la llibertat d'expressió democràtica.

ESTEM ENMIG de tres processos electorals que, com acabem de veure (victòria histò-

rica d'ERC en les estatals), poden ser una bona oportunitat per incrementar no només la presència del sobiranisme al Congrés dels Diputats sinó, especialment, el nombre d'alcaldes i regidors independentistes que defensin la democràcia, les llibertats i la República en les eleccions municipals del 26 de maig, cosa que ens podria proporcionar un panorama força més determinant per a les legítimes aspiracions dels catalans, mal que pesi al líder del PSOE, que en afirmacions electoralistes diu que Catalunya mai serà independent. Si aquests objectius s'acaben aconseguint i al mateix temps s'incrementés

la presència de diputats independentistes a Brussel·les, estaríem molt més a prop de fer el cim.

ÉS PER AIXÒ que tots els que volem una Catalunya ben allunyada dels predicaments que fan els tres líders franquistes, el del socialisme unionista o el de l'esquerra indefinida, ens cal seguir votant massivament per la definitiva llibertat del poble català. Ens cal que sigui així, per frenar un nou suport socialista al 155. Sánchez ja ha confirmat que si cal, l'aplicarà de nou; de la mateixa manera que tot i que havia criticat la judicialització de la justícia que feia Rajoy, ell no ha pogut ni un dit per capgirar la dinàmica del poder judicial ni el de la fiscalia, que segueix la trajectòria de l'antic règim. L'exemple més inequívoc és la presó preventiva injusta i amoral dels vuit presos polítics i la manera notablement tendenciosa com el magistrat Marchena ha preparat, junt amb els fiscals i les forces policials, el judici sobre l'1-O, el qual, vist com s'està desenvolupant, sembla evident que hi ha una voluntat d'humiliar, més que d'oferir una sentència ajustada al dret internacional.

“Ens cal seguir votant massivament per la definitiva llibertat del poble català”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Entenc que no vulguin que ningú els vegi la cara

■ Els guàrdies civils i els policies nacionals que declaren en el judici menteixen, tots ho sabem i ells també. Em crida l'atenció com es queixen de barricades fetes de bales de palla, de cares d'odi, de persones que els feien retrocedir i que cantaven tot aixecant les mans... i així fins a moltes altres "agressions" que diuen que van patir. Si no fos perquè estem dins un judici injust i patim pels presos polítics, les seves declaracions ens farien molt riure. Per una banda, defensant les escoles hi havia pobles sencers, gent de totes les edats, i tots formant barrera amb les mans alçades i cantant; per l'altra, furgonetes i més furgonetes plenes de policies

uniformats, tots vestits de negre, amb cascos, escuts, porres i altres eines de defensa i d'atac, i resulta que els que tenen por són els atacants. En fi, no calen gaires comentaris. Si jo fos ells i expliqués davant les càmeres de televisió el que diuen que va passar i com van patir, també voldria que ningú veiés la meua cara. Em faria massa vergonya tot plegat.

TERESA CALVERAS BARNIOL
Barcelona

Un llibre sense signar

■ Com fem quasi tots, el dia de Sant Jordi compro un llibre. Sincerament no tinc cap idea en concret. Pot ser, només si he llegit en algun diari alguna crítica interessant o he escoltat a la ràdio o he vist a la televisió el corresponent escriptor, en principi em fan pensar que compraré el seu llibre, però quan

soc davant de les parades de mil llibres diferents, llavors, aquell dia, no sé per què, compro segons el que em dicta el cor. Però aquest any ho he sentit diferent. He comprat un llibre d'un pres polític i no he pogut aconseguir la seva signatura per raons òbvies. Una vegada més, la buidor ha omplert la meua ànima; jo, que soc lliure per llegir el que vulgui, i ells, tancats per escriure el que poden. Tot plegat fa que visquem una vida inversemblant.

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Oh, Europa!

■ L'Europa de la democràcia, l'Europa de les llibertats, l'Europa de la modernitat, l'Europa de la justícia. Oh, Europa!, com pot ser que a les teves costes s'hi ofeguin centenars, milers, d'immigrants per la teva inacció? Oh, Europa!, com

pot ser que tinguis al capdavant personatges com Tusk, Juncker o Tajani? Oh, Europa!, com pot ser que contemplis com si no fos cosa teua la deriva ultradretana de països com Hongria, Polònia o Àustria? Oh, Europa!, com pots tenir com a membre un país com Espanya, que té símbols feixistes per tot arreu, el Valle de los Caídos, milers de fosses comunes, la Fundació Francisco Franco i partits feixistes? Oh, Europa!, com pots permetre que a un país soci teu, Espanya, s'hi apallissi gent pacífica perquè vol votar pacíficament? Oh, Europa!, com pot ser que un país soci teu, Espanya, tingui presos polítics —tu saps perfectament que ho són— i se'ls jutgi en un judici farsa que no s'hauria d'haver permès mai? Oh, Europa!, no t'imaginava més gran, però sí millor, molt millor!

AGUSTÍ VILELLA GUASCH
Cambrils (Baix Camp)

La frase del dia

“Si ens haguessin fet més cas des de la direcció del partit, les coses haurien estat diferents”

Xavier García Albiol, CANDIDAT DEL PP A L'ALCALDIA DE BADALONA

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

Noves cares

Quan les coses es polaritzen, els extrems solen etzibar-se mútuament una munició terrible, que contamina greument la vida política: els estereotips més negres i infamants que guarden al sarró. Aleshores, la realitat, que sempre produeix indicis de tota mena, s'encarrega de confirmar-nos les pitjors versions. Mentides, mitges veritats i veritats degudament agençades, desproveïdes de tot vestigi de virtut, aconsegueixen excitar al màxim totes les urticàries i fan emergir els pitjors sentiments que portem dins.

ÉS AIXÍ COM, A CATALUNYA, no tan sols abunda una profunda consciència de greuge per moltes raons objectives i acumulades durant anys, sinó que també predomina una imatge d'Espanya primitiva, amb ínfulas d'Hernán Cortés, on coexisteix un Madrid poblat de nous rics arrapats a la mamella de l'Estat i un sud acomodat al subsidi endèmic; amb una democràcia minusvàlida, on tothom crida “¡A por ellos!” i on és normal Coripe i els seus linxaments... Ebre enllà, al seu torn, no tan sols hi ha una oposició raonable a l'unilateralisme català que se salta la llei democràtica, sinó que prolifera l'ancestral catalanofòbia, referida a una Catalunya habitada per una burgesia gasiva i insolidària, xucladora molt de temps de la joventut del sud i atrinxerada històricament en els privilegis obtinguts de la seva aliança amb les dictadures de militars i latifundistes (que han condemnat mig Espanya al subdesenvolupament) i que ara se'n vol anar amb el botí.

CALIA QUE UNA BONA tramuntanada escombrés tanta malvolença induïda, tant de verí populista, tants residus contaminants. Sense oblidar, és clar, cap de les injustícies i dels greuges que cal corregir, sense convertir-nos en ingenus angelets bufadors. I vet aquí que

aquest ha estat, diria, l'efecte produït pels resultats electorals del dia 28. Per si mateixos, aquests resultats no han pogut resoldre encara res. Però han retornat, a Catalunya, una altra cara d'Espanya i, a Espanya, una altra cara de Catalunya. Han emergit, de sota de les escombraries, unes cares molt més reals i majoritàries, molt més amistoses i benvolents, amb un lleuger somriure de bon averany.

HA DECAIGUT el PP de la catalanofòbia contra l'Estatut, del menyspreu espès, de la sordesa i el silenci administratiu, i el PP aznarista, encara pitjor, enterc i guerracivilita. I ha emergit, majoritària, l'Espanya del “No pasarán” contra la triple dreta, l'Espanya de les velles solidaritats i esperances contra el franquisme, l'Espanya de la llibertat i la justícia, inclusiva, capaç de reconeixement en la seva diversitat cultural, lingüística i nacional. I, a Catalunya, han punxat les

“Qualsevol solució del plet territorial espanyol només pot implicar el reconeixement nacional de Catalunya”

expectatives del “com pitjor, millor” i ha emergit la Catalunya dialogant, en clau independentista (ERC) i en clau federalista (PSC). No ha donat temps, encara, que aquestes dues noves cares de Catalunya i d'Espanya es mirin i s'aproximin. Però és obvi que la seva sola presència és un canvi substancial per a l'imaginari col·lectiu i que fa del tot versemblants nous camins de retrobament, de reconeixement i d'entesa. La nova entesa necessària encara és lluny. L'allunya sobretot el judici en curs al Tribunal Suprem. Esperem que els seus resultats siguin congruents amb la nova cara d'Espanya i de Catalunya, fins al punt que, l'endemà, sigui possible, amb el degut coratge, revertir la judicialització de la política i retornar a la taula del diàleg i la negociació d'on mai ningú no s'hauria d'haver aixecat.

ARA VE LA FORMACIÓ del nou govern de l'Estat. No sembla que la fórmula hagi de ser gaire diferent de l'anterior, almenys fins després de les eleccions del maig. És previsible un pacte d'investidura entre socialistes, *podemites*, PNB... I potser també amb ERC, mentre el PDeCAT repensa la seva naturalesa. Encara que és més probable que això resti per a la negociació de veritat, la que ens ha de permetre avançar cap a una nova entesa Catalunya-Espanya. Queda definitivament al marge el fantasma del pacte PSOE-Cs, desitjat per alguns sectors econòmics i tan eficaçment brandat per la publicística independentista amb l'objectiu de contenir fugues de vot cap al PSC. És, òbviament, un impossible: Ciutadans va néixer per aixecar un nou lerroixisme a Catalunya (objectiu que ha estat a punt d'assolir gràcies a l'unilateralisme). Això l'inhabilita per a qualsevol solució del plet territorial espanyol, que només pot implicar el reconeixement nacional de Catalunya.

De set en set

Ignasi Riera

El Primer de Maig

Quan l'abril de 1974 va tenir lloc a Portugal la Revolució dels Clavells, decidíem passar allà el pont del Primer de

Maig, perquè pensàvem en un llibre sobre la Revolució dels Clavells. Des del dia abans, després d'un viatge amb cotxe, quina eufòria al Portugal on havien sentit un altre cop la música i la lletra de *Grandola, vila morena!* Els pobles acabaven de recuperar molts dels soldats que tornaven de les colònies: música arreu, on ens convidaven a brindar a favor de la llibertat recuperada... i a desitjar-nos que també nosaltres ens alliberéssim aviat de la llosa del franquisme.

A la nostra editorial havíem publicat el clàssic de Maurice Dommanget sobre la història d'aquell Dia Internacional dels Treballadors que a Espanya només era la festa de San José Obrero. Ens va costar molt obtenir el permís de la censura. Finalment, un pacte: amb els retalls *recomanats* (?), podíem editar el llibre però sense coberta impresa, com si es tractés d'un llibre clandestí.

Quan a la nit, pel retorn imposat per les feines dels quatre -dos a Madrid i dos a Barcelona- travessàvem la frontera per Badajoz, ens vam haver de parar en un espai enorme i fosc, des d'on veïem en una televisió en blanc i negre la festa, un muntatge visual “en honor de los trabajadoras”, a càrrec de Educación y Descanso. El contrast, per a nosaltres, va ser massa fort. Emmurriats i silenciosos, ens havíem de tornar a tancar en la nostra cova dels horrors. Quan al cap d'uns quants mesos editàvem el llibre de Xavier Roig, *Portugal, la muerte de un fascismo*, vaig haver de patir el xàfec indignat del responsable de la censura de l'Espanya *una, grande y libre*.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Enric Millo, delegat exterior d'Andalusia

Després de mesos d'ostracisme, la Junta el recupera per dirigir l'acció internacional

Arriben les eleccions a les cambres de comerç

L'empresariat votarà el ple de la Cambra de Barcelona entre el 2 i el 8 de maig

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Contraatac pel vet a EU

INSÒLIT· El govern, indignat amb la decisió de la JEC contra Puigdemont, Comín i Ponsatí **ACTES** Partits i entitats preparen mobilitzacions i recursos **BOICOT** La CUP alerta de futures il·legalitzacions i reclama plantar-se

E. Ansola / J. Alemany
BARCELONA

Contraatac de l'independentisme a la decisió de la Junta Electoral Central (JEC) de vetar Puigdemont, Ponsatí i Comín de la candidatura de Junts per Catalunya- Lliures per Europa. Recursos judicials, mobilitzacions, protestes, boicot i ara una denúncia al Consell d'Europa formen part de la bateria d'actuacions amb què volen frenar el que consideren que és un nou "atac a la democràcia" per part dels aparells de l'Estat espanyol. El vet als tres dirigents exiliats ha fet vessar el got.

Ahir al vespre es va saber que el Consell per la República, liderat per Puigdemont, i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) ja tenen a punt una ofensiva contra l'Estat espanyol a través del Consell d'Europa. El president a l'exili ho presentarà dijous a Waterloo, el mateix dia que té prevista una reunió amb el president de la Generalitat, Quim Torra, per parlar d'altres qüestions que ja era a l'agenda abans. A quarts de quatre del migdia es presentarà aquesta iniciativa ciutadana europea, en què es demanarà al Consell d'Europa que activi l'aplicació de l'article 7 del Tractat de la Unió Europea, que preveu sancions als estats membres que violin greument i persistentment els valors de la UE, que són el respecte a la dignitat humana, la llibertat, la democràcia, la igualtat, l'estat de dret i el

respecte dels drets humans, inclosos els drets de les minories. La mesura també inclou suspendre els drets al vot d'un estat membre, en aquest cas Espanya, que posi en risc l'estat de dret.

La decisió de la JEC ha sacsejat fortament l'escena. El govern català afirma que es tracta "d'un frau a la democràcia perpetrat per un organisme de l'Estat". Aquesta va ser la resposta de la portaveu del govern de la Generalitat, Meritxell Budó, expressada ahir en nom de tot l'executiu després de la reunió setmanal per valorar la resolució de la JEC.

En espera de conèixer demà el contingut de les al·legacions que presentarà la candidatura contra la decisió de l'organisme electoral, l'executiu de Torra va deixar clar que aquesta és una acció que no correspon al govern, però es va alinear amb les crítiques que dilluns les formacions independentistes van fer contra la decisió de la JEC. Per ara, ahir l'advocat Gonzalo Boye i el vicepresident del Parlament i diputat de JxCat, Josep Costa, preparaven el recurs, en què posaran el focus en un dels arguments jurídics que la junta electoral va afegir sense que els autors de la denúncia Cs i el PP en fessin menció. La defensa de Puigdemont assegura que aquesta manera d'actuar de la JEC crea una forta indefensió dels afectats. El motiu és que la JEC fa referència a l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament cri-

Reunió de l'executiva del govern
d'ahir, en la qual es va parlar de la prohibició de la JEC ■ RUBÉN MORENO

Budó: "S'han de restablir els ponts de diàleg"

La portaveu del govern, Meritxell Budó, també va afegir-se a la petició que ERC va deixar clara després de les eleccions espanyoles i va instar Pedro Sánchez a negociar, tot i que aritmèticament no els necessiti per poder governar. "El debat central d'aquestes eleccions sempre ha estat Catalunya", i, per tant, per això era "impossible que el govern que n'emani vulgui fer-ho d'esquena a Catalunya i tancant la porta al diàleg". Budó va reiterar que "no té cap sen-

tit que Catalunya i Espanya governin d'esquena una de l'altra" i que cal "restablir aquest ponts de diàleg" o que, almenys aquesta era la voluntat de l'executiu de Torra. I hi va afegir que pensava que així ho demanaven al de Sánchez.

La portaveu també va recordar que les eleccions les van convocar des de Madrid perquè les formacions independentistes no donessin suport al pressupost sinó "quan les enquestes van ser favorables al PSOE". I en la

seva anàlisi dels resultats de diumenge va valorar "l'altíssima participació" a Catalunya perquè "sempre que hi ha urnes aquí ens hi troben, perquè en democràcia emetre vots no és delictiu", hi va afegir. A més de celebrar "el pessim resultat de la ultradreta" formada per Cs, PP i Vox, Budó també va recordar al PSOE els resultats en clau catalana: "El 80% dels ciutadans estan en contra de la repressió i a favor del dret a l'autodeterminació".

■ J.A.

minal i, a més a més, l'aplica a Puigdemont, concretament el considera suspès de càrrec i diu que té limitats els seus drets polítics perquè està en situació de rebel·lió i, per tant, "no és elegible".

Budó ja va fer palès el malestar i la "indignació" que va provocar la resolució perquè es tracta d'una "cacicada antidemocràtica sense fonament jurídic", va dir citant una piulada de l'exlletrat del Tribunal Constitucional Joaquín Urías, a més de recordar que la decisió "fins i tot incomoda els mateixos membres de la JEC", per-

L'APUNT

El centpeus Millo

Toni Dalmau

Ahir el PP es llepava, com un gat, les ferides del desastre electoral. El vetust autobús popular, amb Aznar marcant la ruta a la dreta extrema i amb Casado de xofer, s'ha estavellat perseguint Vox. A la llista de baixes hi ha la meitat dels diputats i un cap de files que només se salva per la immediatesa del 26-M. Ara cal anar amb urgència cap al centre, el paradís dels que

aspiren a governar amb majoria. Ho diu Juanma Moreno Bonilla: es pot tenir un peu a l'esquerra o un peu a la dreta, però sempre un al centre. Ell, que festeja amb Vox. Ahir, aprofitant la caiguda en desgràcia de Casado, el president andalús va fitxar Enric Millo com a delegat exterior d'Andalusia. Tot un centpeus ideològic que vivia en l'ostracisme per haver apostat per Soraya.

Europa

ral", va subratllar, i va recordar que tenen la possibilitat de presentar-hi alegacions.

Primeres protestes

Les formacions i organitzacions independentistes han posat fil a l'agulla i han començat a organitzar les primeres concentracions a favor dels drets civils i polítics després que la junta ha vetat la participació de Puigdemont, Comín i Ponsatí a les llistes europees. La convocatòria serà divendres, 3 de maig, a les set hores de la tarda davant la delegació del govern espanyol al carrer Mallorca amb Roger de Llúria de Barcelona. La concentració està convocada per l'ANC, Òmnium,

Partits i entitats convoquen per divendres una protesta

JxCat, la Crida, ERC i la CUP i s'espera que s'hi afeixin més moviments.

La diputada de la CUP Maria Sirvent va alertar ahir que la prohibició de la JEC pot comportar "un primer assaig d'il·legalitzacions selectives de baixa intensitat", perquè "de facto" il·legalitza una candidatura. Davant d'aquests elements que troba que "ja són de prou pes", perquè menen a "unes eleccions totalment adulterades", va proposar assegurar "amb totes les forces democràtiques" per veure "quina legitimitat" donen a les europees i consensuar algun tipus de "boicot", però no va voler concretar. "Hem de plantar-nos per trobar una resposta col·lectiva àmplia i contundent, sense matisos", va destacar Sirvent, que va concloure: "Això no va de parròquies, va de drets." ■

què el seu president, el vicepresident i dos vocals van emetre un vot particular qüestionant-ho. Per aquest motiu va fer una crida a l'organisme electoral, al Tribunal Constitucional i als organismes de l'Estat espanyol a "tornar a la raó del dret i surtin de la raó d'estat", que és la que ha de prevaldre en una democràcia.

Paral·lelament, la portaveu del govern espanyol, Isabel Celaá, va assegurar que l'executiu de Pedro Sánchez respecta "òbviament" la decisió de la JEC. "És l'òrgan competent durant tot el procés electo-

Núria de Gispert, Joan Rigol i Ernest Benach al Parlament que van presidir, en una imatge del maig del 2018 ■ ORIOL DURAN

Creu de Sant Jordi per als expresidents del Parlament De Gispert, Benach i Rigol

Les distincions que la Generalitat atorga des del 1981 pels mèrits i serveis a Catalunya són aquest any per a un total de 29 personalitats i 15 entitats

J.A.
BARCELONA

Els expresidents del Parlament de Catalunya Joan Rigol (1999-2003), Ernest Benach (2003-2010) i Núria de Gispert (2010-2015) rebran la distinció enguany de la Creu de Sant Jordi, en agraïment per la seva tasca al capdavant de la institució catalana, segons va explicar ahir la portaveu del govern, Meritxell Budó. Aquesta és la màxima distinció que la Generalitat atorga des de l'any 1981, i que està oberta a propostes de la ciutadania, a aquelles personalitats i entitats que hagin destacat pels seus mèrits professionals o perquè hagin prestat serveis a Catalunya en la defensa de la seva identitat o també en l'àmbit cívic i cultural.

Aquest any, i segons l'acord del Consell Execu-

Messi i Picas, esportistes premiats

La inclusió del futbolista Lionel Messi va aixecar sorpresa entre els periodistes, que van preguntar a Meritxell Budó quins eren els seus mèrits, recordant-li que l'havien condemnat per frau fiscal. La consellera va respondre que

s'havia avaluat la seva "trajectòria esportiva" a proposta del Barça, la secretaria general de l'Esport i el consistori de Barcelona. La corredora de curses de muntanya i reconeguda independentista Núria Picas també serà premiada.

tiu, s'entregaran 29 distincions a personalitats i a 15 entitats. A banda dels expresidents del Parlament, la resta de premiats són; Ivo Vajgl, polític i ex-ministre d'Afers Exteriors d'Eslovènia; Lluís Albert, músicòleg i compositor; Joana Amat, empresària i presidenta de Fidem; Montserrat Andreu, pedagoga; Virgil Ani, professor universitari, traductor i impulsor de la llengua i la literatura romaneses a Catalunya; Carles Furriols, metge;

Carme Giralt, educadora; Josep González, president de Pimec; M. Carme Junyent, lingüista; Lluís Juste de Nin, dissenyador, il·lustrador i dibuixant; Montserrat Juvanteny, mestra i activista en la defensa dels drets dels infants; Biel Majoral, cantautor, filòleg i polític; Núria Marín, mestra; Mercè Otero, activista social; Albert Peters, empresari i president del Cercle de Directius de Parla Alemanya; Josep Pla-Narbona,

dissenyador gràfic; Núria Quadrada, mestra i professora de dansa popular; Joaquim Rafel, lingüista; Gemma Rigau, filòloga i lingüista; Fina Rubio, antropòloga i activista social; Benedetta Tagliabue, arquitecta; Jaume Terradas, biòleg i ecòleg; Montserrat Úbeda, llibretera, i el fotògraf Antoni Vidal.

Entre els entitats destaca el grup La Trinca, l'Associació Cívica per la Llengua El Tempir, l'Ateneu de Tàrraga, el Casal Catòlic de Sant Andreu de Palomar, la Coral Capella de Santa Maria de Ripoll, l'Escola Universitària d'Infermeria i Teràpia Ocupacional de Terrassa, la Facultat de Nàutica de Barcelona, Família i Benestar Social, Fundació Privada, o la Federació Catalana d'Entitats Corals i la de Moviments de Renovació Pedagògica. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Millo, nomenat delegat exterior d'Andalusia

La Junta, governada pel PP, li dona la direcció de l'acció internacional L'exdelegat havia estat obviat per Casado

Ò.P.J.
BARCELONA

El govern andalús va nomenar ahir l'exdelegat del govern estatal a Catalunya Enric Millo nou secretari general d'Acció Exterior de la Junta, càrrec amb el qual representarà l'administració regional a la Unió Europea i en afers internacionals. El nomenament va ser acordat pel Consell de Govern autonòmic. Millo quedarà adscrit a la conselleria de Presidència, que gestiona Elías Bendodo, del PP, que en roda de premsa va valorar la trajectòria "tant política com professional" de l'exdelegat. Segons ell, es tracta d'algú "amb experiència en la gestió pública i privada", ja que va defensar que el govern andalús buscava "la millor qualificació" i el

perfil de Millo "pot reunir les condicions vàlides per a aquesta tasca".

Onze mesos fora de joc
"Agraeixo la confiança que el president Juanma Moreno ha dipositat en mi, és un gran repte professional i polític que afronto amb il·lusió i voluntat de servei a Andalusia i al conjunt d'Espanya", piulava ahir el flamant nou secretari. L'acció exterior de la Junta d'Andalusia se cenyeix, entre altres competències, a les relacions exteriors i la cooperació política i territorial. Així mateix, s'ocupa de la direcció de la delegació del govern andalús a Brussel·les, el foment de la internacionalització de l'economia i el teixit empresarial i l'atracció d'inversió estrangera.

L'exdelegat, que paradoxalment durant la seva etapa al grup popular del Parlament va criticar sovint amb duresa la política d'acció exterior de Catalunya, va ser destituït fa onze mesos arran de la moció de censura contra Rajoy, i llavors es va mostrar afí a la candidatura de Soraya Sáenz de Santamaría en la cursa per la renovació del partit. El nou líder, Pablo Casado, el va apartar, en canvi, de cap altra responsabilitat pública, i tampoc li va oferir un lloc a les llistes europees, malgrat que entrava en moltes traveses, sobretot després de la controvertida declaració de Millo en el judici al procés, en què se li van retreure dramatitzacions, com ara l'esment al Fairy com a arma violenta contra els cossos policials de l'Estat

Millo va donar suport a la campanya del candidat gironí del PP el 28-A ■ QUIM PUIG

que van actuar l'1-O.

El portaveu de Cs al Parlament, Carlos Carriosa, admetia ahir la seva "sorpresa" pel nomenament, tot i que el seu partit és soci del PP a Andalusia. En canvi, a la portaveu del govern, Meritxell Budó, no li va estranyar "en absolut" que un govern del PP, Cs i Vox compti amb Millo "per a les tasques que li han encomanat". ■

Mireia Borrell, homòloga catalana

Precisament ahir, el govern va nomenar Mireia Borrell nova secretària d'Acció Exterior i de la Unió Europea, càrrec homòleg al de Millo. Borrell, professora d'economia política a la London School of Economics, era fins ara directora general d'Afers Europeus i de la Mediterrània, càrrec que

ara assumeix Alfonso González Bondia, doctor en dret i especialista en dret internacional per la URV. Així mateix, també dins del Departament d'Acció Exterior, es va nomenar el periodista Oriol Duran nou director general d'Anàlisi i Planificació Estratègica, una plaça de nova creació.

Rajoy esquivava el control pel 155 al Parlament

Ell, Santamaría i Cospedal planten la comissió, que els torna a fer la petició

Òscar Palau
BARCELONA

L'expresident espanyol Mariano Rajoy, l'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i l'exministra de Defensa María Dolores de Cospedal van plantar ahir la comissió d'investigació del Parlament sobre l'article 155, que els havia citat perquè aclarissin com van actuar en relació

amb la seva aplicació a Catalunya quan eren a l'executiu. Rajoy i Santamaría van enviar breus burofaxos dilluns en què s'emparen en un dictamen del Consell d'Estat del 25 d'abril que conclou que "els membres del govern de l'Estat, actuals i pretèrits, no estan obligats a atendre la sol·licitud de compareixença" davant la citada comissió. En una carta, més extensa però en termes similars, enviada la setmana passada, Cospedal també justificava que les cambres autonòmiques només poden investigar "activitats

Rajoy i Santamaría van deixar ahir les cadires buides ■ ACN

de competència de la pròpia comunitat", per la qual cosa entén que l'obligatorietat de comparèixer no afecta els membres del govern estatal, que "no pot ser objecte de control" al Parlament.

En tot cas, ahir mateix ja es va enviar un segon re-

queriment a tots tres perquè compareguin dimarts vinent, 7 de maig, i aquest cop ja se'ls adverteix del que implica no fer-ho. I és que, si ho tornen a refusar, el Parlament podria obrir una via judicial contra ells per presumpta desobediència, emparant-se en

l'article 502 del Codi Penal. L'article 68 del reglament estableix que en casos així la mesa n'ha d'informar la fiscalia perquè en fixi possibles responsabilitats penals. Un extrem, això sí, al qual no s'ha arribat mai, ni tan sols quan en la passada legislatura el llavors ministre de l'Interior, Jorge Fernández Díaz, no es va presentar a la comissió d'investigació de l'operació Catalunya. "En cas que reitressin la no assistència al Parlament decidirem a què procedim posteriorment", es va limitar a dir ahir el president de la comissió, Toni Morral (JxCat). Els grups sobiranistes van criticar el buit perquè "no té fonaments jurídics" i pel "menyspreu" que fa a la cambra. Cs, en canvi, hi va donar suport perquè si han de comparèixer a donar explicacions "ha de ser al Congrés o al Senat". ■

Torrent citarà els grups per evitar insults

El president del Parlament, Roger Torrent, convocarà els pròxims dies una reunió amb tots els grups, si pot ser abans del ple de la setmana vinent o passades les municipals a tot estirar, per revisar com s'aplica l'acord unànime al qual ja havien arribat fa alguns mesos per frenar l'escalada de crispació en els plens i evitar insults personals. L'anunci, fet en la mesa d'ahir, arriba després que una topada en el ple entre Inés Arrimadas i el vicepresident primer, Josep Costa, va fer rebrotar la polèmica fa algunes setmanes. Precisament, durant la mesa i la junta de portaveus d'ahir, també es va respondre, refusant-ne els arguments, a l'escrit de queixa presentat pel diputat del PP Santi Rodríguez, per l'expulsió en el darrer ple.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els veïns detallen “l’extrema violència” dels policies l’1-0

■ Ciutadans, alcaldes i càrrecs electes desmunten el relat de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional i sostenen que van ser els agents els que van pegar-los i trencar portes ■ La fiscalia ara no dubta dels 1.066 ferits

Mayte Piulachs
BARCELONA

Disset ciutadans, alcaldes, diputats al Parlament i al Congrés i una senadora de diversos punts del territori català van descriure ahir, en el judici al Suprem, el mateix *modus operandi* que van usar la Guàrdia Civil i la Policia Nacional per intentar aturar el referèndum de l’1-0: violència “extrema i gratuïta” cap als concentrats, que van respondre amb les mans enlaire i cantant, i amb insults després de rebre cops de porra. Els testimonis van desmuntar així el relat criminal dels prop de dos-cents agents que han desfilat per la vista contra els independentistes catalans. També van sostenir que “no es van usar els nens com a escuts” com s’ha afirmat, sinó que eren a les places perquè que era una jornada festiva i que, en veure les càrregues, se’ls van endur d’allà. Els fiscals, per desacreditar els ciutadans, els van preguntar si sabien que el TC havia suspès el referèndum i que els policies actuaven per ordre judicial. I a David Elvira, exdirector del Servei Català de la Salut, ahir no li van qüestionar la xifra de 1.066 ferits, de la qual s’han mofat, i que va ser

L'alcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió; un veí de Sant Carles de la Ràpita, i una veïna de Sabadell, ahir ■ EFE

revisada amb el 155.

La resposta dels testimonis va ser que l’1-0 era una jornada en què tothom volia exercir el seu dret a vot, i de protesta si no se’ls deixava votar. “Cap jutge em va dir que se m’havia anul·lat el meu dret a votar”, va replicar la senadora d’ERC Laura

Les xifres

3.250

mossos investigats per inactivitat l’1-0 hi havia segons un informe de la Guàrdia Civil que després ningú ha vist.

92

centres sanitaris van atendre els 1.066 ferits per les càrregues policials, sobretot a Girona i a la Val d’Aran.

120

testimonis són els darrers que desfilaran pel judici del Suprem durant set sessions del mes de maig.

Castell al fiscal. Entre els últims 120 testimonis que declararan al tribunal al maig, hi ha més veïns i veïnes ferits i indignats amb l’actuació policial.

Ahir, dos veïns de Sabadell i l’exalcalde Juli Fernández van relatar com van ser víctimes dels excessos de la policia en un centre. “Van trencar portes i es van endur joguines i disfresses en bosses d’escombraries”, va declarar Pilar Calderón, que es va oferir a fer d’apoderada. Al pavelló firal de Sant Carles de la Ràpita, Joan Pau Salvadó es va emocionar en recordar com veia agents de la Guàrdia Civil estomacant-los: “Als més alts, els pegaven amb la porra al ventre. I en ajupir-se, al cap.” L’alcaldessa de Sant Esteve Sesrovires i dos veïns també van donar fe de les càrregues policials sense mediació, així com a Dosrius, Sant Cebrià de Vallalta i Tarragona. I un advocat de Lleida, Ramon Antoni Forteza, va relatar com va ser colpejat quan volia assistir una dona retinguda.

L’alcalde de Fonollosa, Eloi Hernández, va explicar l’arribada d’“un xèrcit” d’agents de la Guàrdia Civil al seu poble, on no hi havia més de 20 concentrats. Va detallar que un infiltrat va dir al cos armat que havien amagat l’urna al camp i, tot i així, van destrossar les dependències municipals. El relat de l’alcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió, també va ser esfereïdor i va assegurar que “la Guàrdia Civil anava contra els veïns”, setanta dels quals van ser ferits quan “només volien votar i fer-se fotos amb el president Puigdemont”. ■

El TSJC cita Jové el 7 de juny, investigat per l’1-0

M. Piulachs
BARCELONA

La magistrada del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) Maria Eugènia Alegret ha citat l’exsecretari general d’Economia i actual diputat d’ERC, Josep Maria Jové, a declarar com a investigat per l’organització de l’1-0,

el 7 de juny a les nou del matí, segons va informar ahir el TSJC.

La declaració com a investigat de Jové s’havia ajornat diverses vegades (l’última pel canvi d’advocat), des que el TSJC, el novembre passat, acceptés investigar-lo per malversació de fons públics, desobediència greu i revelació de

secrets, com demana la fiscalia. La causa de Jové, que va ser detingut el 20-S, estava en el jutjat d’instrucció 13 de Barcelona i va ser elevada a l’alt tribunal català per la seva condició de polític aforat. La jutgessa ha demanat ara les intervencions telefòniques que van fer-li.

Per la fiscalia i la jutges-

sa, els indicis contra Jové en l’organització del referèndum és haver elaborat un “full de ruta” per assolir la independència “per la via unilateral”, amb la seva participació en un “comitè executiu” que hauria estat creat pel govern des del 2015. També s’indica que la mà dreta d’Oriol Junqueras va tenir una “eventual responsabilitat” en l’organització de l’1-0, pel qual s’haurien invertit fons públics i també es veuen indicis d’una “utilització il·lícita del fitxer de dades personals de la població amb l’Idescat”. ■

Josep Maria Jové, al costat de l’exvicepresident Oriol Junqueras, en un acte el 2017 ■ ARXIU

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

“Apartar Puigdemont”

L'editorial d'*El País* de l'11 d'abril passat manava: “*Apartar Puigdemont*”. Missatge rebut. Ara, Lorenzo Silva, a *Sur*, es felicita: “El pròfug Puigdemont ha passat a ser políticament irrelevant.” *La Provincia* editorialitza: “L'èxit d'Esquerra i el bon resultat dels socialistes conjuren la radicalitat de Puigdemont.” Jesús Lillo, a l'*ABC*, rebla: “No podem exportar eurodiputats que són malfactors o pallassos.” Pérez Royo avisa a *El diario.es*: la decisió “no té fonament jurídic” i José Antich es lamenta a *Elnacional* que al darrere del fet només hi ha “malvolença”.

De qui és la culpa del desastre de la dreta?

Pilar Bensusan busca culpables i no solucions. I els troba: “Tu, Rajoy, que ens vas deixar abandonats a la majoria dels espanyols mentre permeties que l'independentisme creixés més i més.”

Les urnes, els electors i el perill dels despatxos

Fernando Salgado, davant les pressions perquè Sánchez i Rivera tanquin un acord postelectoral, avisa: “Els poderosos volen recupera amb un pacte de saló allò que van perdre a les urnes.”

El PSOE, Ciudadans, l'Íbex i la democràcia

Jorge de Esteban escriu: “Els demòcrates espanyols hem d'exigir que es formi el primer govern de coalició entre el PSOE i Cs, encara que ho demani l'Íbex. Llavors estaran justificades les eleccions.”

Pels catalans i els bascos...

Fer anàlisi i hipòtesis postelectorals és un joc entretingut que gairebé sempre aboca a resultats sorprenents. Aquí hi tenim una raó –una més– perquè la dreta no vegi la independència de Catalunya i d'Euskadi com una ofensa a les lleis naturals. Sense Euskadi i sense Catalunya, on la dreta va fer un paper d'estrassa, haurien guanyat a Espanya. Ves per on.

‘Divide et impera’

Miki Duarte, als diaris del Grup Joly d'Andalusia, valora així la derrota de la dreta. Ara s'adonen que la llei d'Hondt penalitza la divisió. La FAES, des d'on José María Aznar imparteix la seva doctrina, avisa que tal situació es repetirà “elecció rere elecció” si els ciutadans llencen els seus vots per “ignorància temerària” de les regles del joc. Al diari *Sur*, Antonio Papell defensa “reconstruir una dreta liberal, perfectament diferenciada de l'extrema dreta, perquè la Constitució pugui seguir fonamentada sobre les dues potes històriques, la liberal i la socialdemòcrata”.

L'ILLA DE ROBINSON

GISELA PLADEVAYA

QÜESTIONS TÈCNIQUES

Depenent del gruix de mentida es pot invocar el fals testimoni

Al Suprem van declarar ahir com a testimonis 17 persones que l'1-O estaven en col·legis electorals per exercir el dret a vot. Van presenciar les càrregues policials i alguns d'ells van resultar lesionats pels agents. La fiscalia va preguntar-los si sabien que “el referèndum estava prohibit” i, fins i tot, si eren socis d'Òmnium. L'advocat Yago Aubanell indica que el relat dels votants contradiu la Policia Nacional i la Guàrdia Civil: “Durant dies hem escoltat que la policia feia referència a la violència que van rebre. Això queda desvirtuat.” Hi afegeix que, en la prova documental, es veurà amb les imatges quina de les parts “ha mentit, no ha dit tota la veritat o està ocultant proves”. “Per molta presumpció de veracitat que pugui tenir un agent, depenent del gruix de mentida que es pugui evidenciar, es pot invocar l'article 458 del Codi Penal per fals testimoni. A la gent que va ser a Catalunya l'1-O li sona més racional la declaració dels votants que la dels policies. I la fiscalia, en comptes d'investigar per què hi va haver votants ferits, sembla que els vulgui incriminar per la seva participació a l'1-O.”

Yago Aubanell

LA TRUCADA

“El ministeri va donar per bo l'informe sobre els ferits”

El portaveu jurídic d'ERC, Joan Ignasi Elena, diu que estan satisfets perquè, amb les declaracions al Suprem de votants de l'1-O, “es poden escoltar relats que quadren amb la realitat i amb els vídeos”: “Hem sentit tant testimonis de veïns com d'alguns alcaldes que van rebre cops de la policia.” De la sessió d'ahir, l'advocat també destaca la declaració de l'exdirector del CatSalut, David Elvira, “que ha explicat amb molta precisió l'informe que hi havia sobre el nombre de ferits (1.066), avalats pels professionals mèdics que els van atendre”. Hi afegeix que Elvira va donar una dada “molt rellevant”: “Aquest informe el tenia el Ministeri de Sanitat quan estava en mans del 155. El van acceptar, admetre i donar com a bo. En segon lloc, al llarg del matí de l'1-O, des del ministeri es va trucar preguntant si es necessitava ajuda per atendre els ferits. Estaven reconeixent que n'hi havia, tot i que després ho van negar. La resposta de la conselleria va ser molt adequada. Els van dir que la millor manera perquè hi deixés d'haver ferits és que deixessin de pegar a la gent.”

Joan Ignasi Elena

LA TERTULIA

“Només mirant la gran quantitat de gravacions que circulen de l'1-O, el que s'hi veu quadra amb el testimoni dels votants”

SARA MUÑOZ
PERIODISTA

“Tot agent de l'autoritat té presumpció de veracitat, però aquesta es compensarà durant el judici amb els vídeos”

CRISTINA SIMON
ADVOCADA I ESCRIPTORA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

Ferran Espada

LES FRASES

“Vaig veure com agafaven persones pels cabells, les llançaven a terra, les colpejaven”

SANTI VALLS

Votant de l'1-O a l'escola Nostra Llar de Sabadell

“Vaig veure com un policia va aixecar la porra a una àvia que estava asseguda en una cadira. Van trencar la vidriera, portes de diverses classes, fins i tot de P3. Es van emportar material escolar, disfresses i joguines. Però no el material electoral”

PILAR CALDERÓN

Votant de l'1-O a l'escola Nostra Llar de Sabadell

“La policia, tal com ens empenya, ens pegaven al fetge i, als més alts, quan baixaven de dolor els obrien el cap. Recordo perfectament el soroll de les porres quan obrien un cap”

JOAN PAU SALVADÓ

Votant a Sant Carles de la Ràpita

“Vaig sentir un guàrdia civil que va dir no estic segur si rates o gossos, i també que ens pegarien fins al DNI”

FERRAN SOLER

Votant a l'escola Castell de Dosrius

LA CARA I LA CREU

Irromp al Suprem la veu de la ciutadania

Després de moltes setmanes d'escoltar la versió de les forces de seguretat de l'Estat, ahir van poder declarar en el judici del Suprem les víctimes de les seves càrregues policials. Alguns dels ciutadans que van protagonitzar l'1-O van descriure la brutalitat amb què la policia espanyola va actuar aquell dia. Fins i tot en algun cas, com el de Joan Pau Salvadó, amb visible emoció. Aquest ciutadà va relatar amb veu trencada la brutalitat de les càrregues policials a la Ràpita, on hi va haver nombrosos ferits.

Escarafalls al tribunal contra els testimonis

El jutge Varela va perdre els papers manifestant evidents escarafalls de desaprovació per la declaració de l'alcalde de Sant Julià de Ramis, Marc Puigtió, que relatava les amenaçadores maniobres d'un helicòpter policial. L'advocat Van den Eynde va haver de fer un silenci pronunciat per la ingerència i mostra de parcialitat. Josep Rull va fer fins i tot una piulada: “Una de les coses més impactants del judici són els escarafalls del magistrat Varela per condicionar testimonis i advocats de la defensa. Inaudit i reiterat.”

L'exdirector del CatSalut David Elvira, declarant ahir al Tribunal Suprem ■ ACN

LES VÍCTIMES

La prova dels centenars de ferits de l'1-O

L'exdirector del Servei Català de la Salut David Elvira va rebatre ahir al Suprem una de les mentides més argumentades des de l'unionisme: la suposada inexistència de ferits en les càrregues de l'1-O. Elvira va exposar un informe en què es

comptabilitzen 1.066 atencions mèdiques, 991 d'elles el mateix 1-O i 75 entre els dies 2 i 4 d'octubre. Entre aquestes, 12 membres dels cossos policials. La consellera de Salut, Alba Vergés, va assistir a la sessió en suport a les víctimes.

LES FRASES

“La gent es va pensar que venia Puigdemont, però no venia ell, sinó un exèrcit de la Guàrdia Civil”

MARC PUIGTIÓ

Alcalde de Sant Julià de Ramis

“No vaig utilitzar la meua filla com a escut. He estat a moltes manifestacions i allò era Walt Disney”

JORDI SALVADOR

Diputat d'ERC

“Els policies donaven cops de peu a una senyora d'uns 65 anys que era a terra i els vaig dir que paressin, que estaven bojós. La vaig protegir i em van tornar a pegar”

RAMON ANTONI FORTEZA

Votant de l'1-O a Lleida

“Vaig mirar per la finestra. Estaven pegant a la gent. Llavors va arribar Antena 3 i van deixar d'agredir”

JORDINA FREIXANET

Votant de l'1-O a Alcarràs

“Els Mossos vam ser els que més col·legis vam tancar. No enteníem per què ningú ens defensava”

PERE GARCIA

Secretari general SAP dels Mossos

El Ple de la Corporació, en la sessió ordinària d'1 de març de 2019, va aprovar l'expedient d'alienació, en procediment obert, de tres béns immobles integrants del patrimoni municipal situats a:

carrer Comtes de Prades, 13 parc. 2, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

carrer Comtes de Prades, 15 parc. 1, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

carrer del Micanyo, 1 parc. 3, illa "D", de la urbanització Mas Moresc, i també va aprovar el Plec de Condicions Econòmico-Administratives que regiran la contractació de la venda.

Per mitjà del present, s'anuncia la celebració de l'acte licitatori, la informació del qual es pot consultar en el **perfil del contractant** d'aquest ajuntament, en el següent enllaç:

www.alcover.cat

Es poden presentar ofertes fins el 6 de maig de 2019 a les 14.00 h.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alcaldable de Ciutadans a Girona

Daniel Pamplona

“Em presento per fer que Girona torni a la normalitat”

PROCÉS · “Advoquem per la neutralitat institucional i per això recuperarem el nom de la plaça Constitució i farem una auditoria a l'actual gestió” **MODEL DE CIUTAT** · “Volem fer de Girona una ciutat del segle XXI, moderna i cosmopolita, amb un centre per a vianants”

JOAN SABATER

Lurdes Artigas

GIRONA

Daniel Pamplona és la nova cara de Ciutadans a Girona. L'actual portaveu, Míriam Pujola, va de número 2.

Com ha decidit afrontar el repte de ser el cap de llista de Cs a Girona?

Vaig néixer i créixer a Girona. Conec la realitat de la ciutat. Vaig decidir fer un pas, que implica molta responsabilitat, per vocació de servei públic. La idea és que hi hagi un benestar per al ciutadà, no pas veure-me'n beneficiat jo. Ho vaig decidir arran d'una situació d'anormalitat, que jo mateix he viscut amb els amics i la família: una ruptura de la convivència. He decidit aportar el que pugui per revertir aquesta situació i tornar a la normalitat.

Quan va iniciar la seva vinculació amb la política i concretament amb Cs?

He seguit sempre la política. Quan estudiava ciències polítiques, em deien si volia ser polític, però llavors no m'ho plantejava així. El salt a la política em va arribar més tard, quan vaig veure tota aquesta situació de fragmentació de la convivència ciutadana. És un honor per a mi defensar el projecte de Ciutadans. La meua ideologia política de sempre és el liberalisme, i Ciutadans ho reflecteix clarament: un partit liberal, constitucionalista i progressista. És on encaixava perfectament.

Com valora la llista que ha confeccionat Ciutadans a Girona?

N'estic molt content. Som una llista que té l'empenta de la joventut, però en la qual també hi ha històrics del partit. La Míriam va darrere meu, amb tota la seva experiència d'aquests quatre anys. Crec que som gent molt preparada, responsable i capaç de complir el que diem.

Entrem en temes de ciutat. Des de Ciutadans, què proposen per a la Devesa?

La Devesa és una zona enfosquida. Jo no hi aniria a córrer a la nit. S'ha de canviar, s'hi ha de donar vida, s'ha de redefinir i fer que sigui una zona verda amb altres usos. Es pot obrir un procés participatiu i que la gent opini què hi vol fer.

Quins grans projectes proposen?

La redefinició de la carretera Barcelona n'és un, ja que és el carrer on més accidents tenim. És una via ràpida, però està al mig de la ciutat. Volem convertir-la en

Una cara nova amb visió europea

Daniel Pamplona, de 29 anys, s'estrena en política. Serà una de les cares noves del ple de Girona i pretén aportar una visió europea i moderna a la ciutat. Llicenciat en ciències polítiques per la UdG, màster en Unió Europea, actualment és doctorand en dret. Nascut i crescut a Girona, ha estat treballant a l'Organisme Internacional de l'Energia Atòmica i a l'Oficina de les Nacions Unides contra la Droga i el Delicte, a Viena. El 2015 va fundar una empresa a Londres dins del sector de les *start-ups*.

la gran rambla de Girona, en un eix comercial on s'aixequin persianes, en zona de passeig. La vocació que tenim des de Ciutadans és la d'una ciutat de vianants, d'acord amb la línia de les ciutats del segle XXI. Volem que a la carretera Barcelona hi hagi cotxes, però que sigui una línia més lenta. Ens ho podem permetre perquè tenim sortides de ciutat. Podria ser, per exemple, anada pel carrer Barcelona i una sortida pel carrer Oviedo, i així incentivariem la part comercialment abandonada de darrere de l'estació. I un altre projecte és l'enjardinament de la llera del riu Onyar des de la plaça Catalunya, tot passant el carrer Carme. Un carrer al qual cal donar vida, cosa que també implica reactivació econòmica. Obrir-hi persianes, posar-hi terrasses, fer-hi un carril bici... Aquí entra de nou un procés participatiu que sigui útil. Apostem sobretot per una ciutat del segle XXI, moderna i cosmopolita.

Parla d'una ciutat de vianants. En mobilitat, tenint en compte la seva visió europea, quines mesures proposa?

A part de la part personal, Ciutadans som un partit que té molt aquest sentiment europeu. Hem d'anar en aquesta línia. La ciutat de vianants és el que veiem a escala internacional a les ciutats grans: al centre de les ciutats, cada vegada es redueix més el trànsit, hi ha més zones de

cients que el Barri Vell ens proporciona molts ingressos i no podem rebutjar el turisme. El turisme és molt important i no el podem limitar.

Vostè que ha viscut fora, quins canvis faria en el model turístic de la ciutat?

El turisme és una font d'ingressos que reverteix directament en el ciutadà, i Ciutadans el vol potenciar, però que no sigui el *turisme Kleenex*, que ve al matí i se'n va a la tarda. Girona és una ciutat increïble. Tenim un call jueu que hem de potenciar i internacionalitzar molt més. Li avanço una proposta: recuperarem el nostre associacionisme amb la Red de Juderías, que és l'associació més gran d'Espanya. Girona, per una decisió política, en va sortir. També hem de recuperar patrimoni històric. Una ciutat que creix ha d'ampliar la seva oferta turística. Tenim la zona dels polvorins, del Calvari, la torre d'Alfons XII i aquesta zona de les Pedreres, que està bastant perduda. Tenim el castell de Montjuïc, del qual ningú fa gaire cas. Als barris, el mateix: tenim la plaça Assumpció a Sant Narcís, on s'està fent el mercat d'artistes emergents de la Volta, que volem potenciar també.

El ple passarà de 25 a 27 regidors i això vol dir més marge de creixement en els grups.

Volem convertir la carretera Barcelona en la gran rambla de Girona, en un eix comercial on s'aixequin persianes

vianants i es dona més importància al transport públic, i així ho hem de fer a Girona. Cal revisar les línies i rutes dels autobusos; necessitem més freqüència, més campanyes per potenciar-lo i també abaixar el preu del bitllet. L'altre dia llegia que l'abonament mensual és el tercer més car de l'Estat, després de Madrid i Barcelona. Això és poc incentivador. També hem d'incentivar que la mobilitat sigui tan sostenible com es pugui. Des de l'Ajuntament, hem de donar exemple. Hem de fer el pas gradualment cap a una flota de vehicles elèctrics i incentivar que la gent de la ciutat i les empreses passin a tenir un model sostenible, elèctric.

Un altre tema central en aquesta campanya serà sens dubte l'habitatge. Quines mesures creu que cal emprendre?

Volem potenciar un lloguer assequible, afavorint la gestió dels arrendaments. Hem de facilitar l'accés a l'habitatge a tots els veïns.

I pel que fa als pisos turístics? Creu que Girona té un problema amb això?

Nosaltres som partidaris dels pisos turístics, però amb regulació. El que no volem són pisos turístics sense regular, un caos, com ha passat a Barcelona. Hem d'establir un equilibri entre fer barri i el turisme, però també hem de ser cons-

Cal regular els pisos turístics. El Barri Vell ens proporciona molts ingressos i no podem rebutjar el turisme

Quines expectatives electorals tenen?

Molt bones. El 21-D vam ser segona força, amb 10.500 vots. És clar que creixem. Ara tenim dos regidors que són de l'any 2015 i des de llavors hi ha hagut un món, el nostre partit ha reeixit molt. Som clarament el vot constitucionalista útil. Sortim a guanyar, a liderar aquest projecte, a ser força decisiva.

En tot cas, sembla clar que no hi haurà majories absolutes. Tenen clara una possible política de pactes postelectorals?

Ja veurem el que passa. El que puc anticipar és que no concedirem poder territorial al separatisme. Així de clar.

Parlava de recuperar la normalitat.

Som un partit que advoca per la neutralitat institucional. Li puc anticipar tres mesures del programa electoral en aquesta línia: recuperarem el nom de la plaça Constitució, perquè creiem que ja ens representava, tenint en compte que la Constitució del 78 continua plenament vigent; recuperarem les relacions institucionals amb l'administració nacional [estatal], i encarregarem una auditoria a la gestió que ha fet el govern en els últims quatre anys, perquè ha estat molt lleial a un grup de ciutadans pel tema del procés i s'ha abandonat per complet la Girona de tots. ■

JxCat va presentar ahir la seva llista per Barcelona ■ JUANMA RAMOS

Esprint cap a les municipals

RELLEU • Els candidats de Barcelona premen l'accelerador amb multitud d'iniciatives **26-M** • Maragall i Collboni no se'n refien tot i que els resultats de diumenge els donin impuls

Joan Rueda
BARCELONA

Ni 48 hores per pair els resultats de les eleccions generals s'han donat els candidats a les municipals del 26 de maig, la segona volta, com molts d'ells les defineixen. Tant és així que la majoria dels partits van omplir la jornada d'ahir de reunions amb entitats, com fan en els darrers mesos, o d'actes oberts per visualitzar que el focus ha variat i ara cal retornar al debat de model de ciutat. El repte és gegantí vist que no és clar quina opció tria el guanyador de les eleccions generals a l'Estat, Pedro Sánchez, per ser investit, i que la realitat és la que és: presos polítics i exiliats continuen marcant l'actualitat.

La més matinera a l'hora de trencar el foc va ser l'alcaldeessa i candidata a la reelecció, Ada Colau, que va participar en un debat organitzat pel Barcelona Global i *La Vanguardia*. Colau, en una clau encara molt post-28-A, va reclamar a Sánchez formar, "pel bé de tothom", un govern progressista estable "amb una majoria el més àmplia possible". La candidata de BComú va negar que els resultats de les espanyoles, en les quals ERC va guanyar a Barcelona, es puguin "traslladar" a les municipals, ja que "hi va haver un vot útil al PSOE a l'Estat i a ERC a Catalunya". Sobre els possibles pactes després de les eleccions del 26-M, va insistir que aposta per acords entre les forces progressistes de la ciutat.

El candidat d'ERC, Ernest Maragall, que va atendre la premsa al costat de les obres de l'estació de Sagrera, també és del parer que no es poden traslladar

els resultats. Això sí, per a ell "els resultats deixen clar que aquesta batalla és entre els del no projecte, BComú, i el projecte engrescador, el de la llibertat, el nostre". Maragall no va descartar "ningú" de cara a la cursa però va ironitzar respecte als resultats del PSC a la ciutat: "Tothom és lliure de crear-se les seves pròpies expectatives."

Collboni, justament, va tancar el dia amb un míting a Nou Barris, al costat de Miquel Iceta. En un acte que, segons fonts socialistes, justament, venia a indicar que després dels grans resultats de diumenge, ara toca "l'assalt a l'alcaldia", el candidat socialista va subratllar que els comicis del 26-M són una tria entre dues opcions: "O més procés independentista o més Barcelona. O torna el conflicte i el *lio* amb els independentistes o torna Barcelona amb els socialistes." Durant la seva intervenció, Collboni va assenyalar el PSC com "l'única opció dels progressistes no independentistes" i va denunciar que la gent "està farta de procés i que no es parli dels seus problemes".

Elsa Artadi va participar en el dinar del Tribuna Barcelona, i Junts per Catalunya es va fer, a la tarda, la foto oficial. Allà, Artadi va assegurar que "la llista de Junts per Catalunya a Barcelona serà la llista que farà el canvi, un canvi que ja és urgent, a Barcelona". Ella mateixa, Neus Munté i Ferran Mascarell es reuniran avui amb el candidat Joaquim Forn a la presó de Soto del Real.

La CUP va denunciar que la Junta Electoral no ha acceptat que Shazra Javed pogués ser la número 14 de la seva llista en no tenir la nacionalitat espanyola tot i ser veïna del Raval. ■